

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) judecător C. Guzun
Dosarul 3a-467/19
02-3a-6093-18032019

D E C I Z I E
Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

18 septembrie 2019

mun. Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecători

Grefier

Vladislav Clima

Ecaterina Palanciuc și Ala Malîi

Daniel Bulgaru

examinând în ședință publică apelul declarat de reprezentantul apelantului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Fredolin Lecari, împotriva hotărârii judecătorești Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 ianuarie 2019, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ansarov Ramiz Magomed împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea actului administrativ, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral,-

a c o n s t a t a t :

Pretențiile reclamantului:

La 20 aprilie 2018 Ansarov Ramiz Magomed a înaintat acțiune în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, prin care a solicitat anularea parțială a Ordinului nr.298/ps din 21 martie 2018 „Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarilor public cu statut special” punctele 2 și 4, încasarea salariului pe perioada absenței forțate de la serviciu începând cu perioada 21.03.2018 până la emiterea hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului moral în mărime de 50.000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată suportate pe parcursul judecării cauzei.

În motivarea acțiunii, reclamantul indică că prin ordinul nr. 298/ps din 21.03.2018 ”Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarilor publici cu statut special”, la pct. 2 s-a indicat că se aplică sancțiune disciplinară concediere din funcția publică cu statut special, inspectorului Ansarov Ramiz Magomed, ofițer principal de investigații al Secției 1 a Direcției investigații special a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră pentru prejudicierea imaginii țării și a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, comportament nedemn în raport cu

considerația și încrederea impuse de profesia de polițist de frontieră.

Notează reclamantul că la pct. 4 s-a dispus ordinul să fie adus la cunoștință întregului personal al Poliției de Frontieră, iar persoanelor interesate sub semnătură. Reclamantul nu este de acord cu dispozițiile nr. 2 și 4 a Ordinului nr. p/s din 21.03.2018, deoarece este abuziv în coraport cu circumstanțele cauzei. Nu este de acord cu rezultatele anchetei de serviciu nici cu informația care a parvenit în adresa Inspectoratului General al Poliției de Frontieră precum că reclamantul a sustras produse de parfumerie dintr-un magazin din apropierea Academiei Internaționale a Organelor de Drept, nici cu procedura de concediere.

Reclamantul a explicat, prin Raportul din 16.03.2018 precum că, fiind în or. Budapesta Ungaria împreună cu colegul Andrei Crivorot, a hotărât să facă o plimbare prin oraș. A intrat într-un magazin a cărei denumire nu o ține minte și a văzut că în magazinul respectiv se vindeau parfumuri. A mirosit câteva parfumuri și, fără să conștientizeze, a pus un parful-mostră în buzunarul exterior al scurtei în care era îmbrăcat. Din acel magazin a procurat un parfum pe care l-a achitat la casă. Seara, când a ajuns la odaia hotelului în care era cazat, a observat că are un parfum în buzunar. Analizând faptul că nu l-a achitat, a hotărât să-l întoarcă la magazin, dar era prea târziu. A doua zi, nu știa cum să procedeze, a fost la magazinul respectiv, dar din cauza că vânzătoarea nu cunoștea limba engleză, nu știa cum să-i explice. Anume din motivul să nu-i creez impresia că a sustras parfumul, nu i-a zis nimic. A hotărât că va găsi o persoană care nu este polițist și-l va restitui la magazin înapoi.

Tot în acea zi, reclamantul a revenit în țară. Chiar atunci, imediat cum a aterizat, a comunicat cu colegii săi despre incident și a întrebat dacă cunosc pe cineva, vreun șofer de cursă spre Ungaria căruia îi putea îndredința parfumul dat pentru a-l restitui. Colegii săi i-au dat un număr de telefon, reclamantul a telefonat și a discutat cu o persoană care era șofer de cursă și care i-a zis că în două zile îl va anunța când pleacă. Reclamantul așa și nu a reușit să restituie parfumul dat. A fost înștiințat precum că în privința sa este pornită anchetă de serviciu, care examinează incidentul cu parfumul. I-a fost greu să depășească situația, când persoana care a desfășurat ancheta de serviciu îl acuza de sustragere iar pe colegul său - de faptul că l-a ascuns de camerele de luat vederi. Era evident faptul că ancheta de serviciu se desfășoară superficial și nici nu se încearcă să se intre în esența cazului. Ancheta de serviciu a durat 3 zile.

Indică reclamantul că nu i-a fost adusă la cunoștință informația despre care se indică în ordinul contestat, nici nu i s-a adus la cunoștință faptul dacă este intentată cauză de către organele de drept din Budapesta Ungaria pentru elucidarea circumstanțelor. Reclamantul nu a avut posibilitatea să se apere, iar șeful IGPF a pus la baza ordinului respectiv o informație de ordin contravențional, nefiind examinat cazul de vreo instanță. Atât timp, cât nu există o hotărâre judecătorească

definitivă și irevocabilă persoana nu poate fi acuzată de sustragere, cu atât mai mult, să fie concediată pentru că se presupune că ar fi comis această sustragere.

Mai mult de atât, susține reclamantul că angajatorul i-a prejudiciat imaginea și l-a discreditat în fața tuturor colegilor săi. Conform prevederilor pct. 4 la ordinul contestat, dispozițiile acestui ordin au fost aduse la cunoștința întregului personal, unde s-a menționat precum că reclamantul ar fi sustras produsul de parfumerie. Nu este de acord cu procedura de concediere, deoarece a fost angajat prin dispoziția ministrului afacerilor interne, dar a fost concediat de către șeful IGPF, care nu a fost angajatorul său.

În drept, acțiunea este întemeiată pe prevederile art.art. 21, 43 din Constituția RM, art. 59 din Legea cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art. 25 din Legea contenciosului administrativ.

Ulterior, reclamantul Ansarov Ramiz a înaintat suplimentar celor solicitate în cererea de chemare în judecată, pretenția privind restabilirea acestuia la locul de muncă (f.d.69).

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 ianuarie 2019, acțiunea înaintată de Ansarov Ramiz Magomed către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră privind anularea actului administrativ, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată și a prejudiciului moral, a fost admisă parțial. A fost anulat punctul 2 al Ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 298/ps din 21.03.2018 ”Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarilor publici cu statut special”. A fost restabilit Ansarov Ramiz Magomed în funcția de ofițer principal de investigații al secției 1 a Direcției investigații speciale a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră. A fost încasat de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în beneficiul lui Ansarov Ramiz Magomed, salariul pentru absența forțată de la muncă în perioada 22.03.2018 - 21.01.2019 inclusiv, în sumă de 69 266 (șaizeci și nouă mii două sute șaizeci și șase), 16 lei. A fost încasat de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în beneficiul lui Ansarov Ramiz Magomed, prejudiciul moral în mărimea unui salariu mediu lunar în sumă de 7 094 (șapte mii nouăzeci și patru),56 lei. A fost încasat de la Inspectoratul General al Poliției de Frontieră în beneficiul lui Ansarov Ramiz Magomed, cheltuielile de judecată pentru asistență juridică, în sumă de 5 000 (cinci mii),00 lei. În rest, pretențiile privind anularea punctului 4 al Ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 298/ps din 21.03.2018 ”Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarilor publici cu statut special” și încasarea prejudiciului moral au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Solicitarea apelantului și termenul de declarare a apelului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 23 ianuarie 2019, reprezentantul apelantului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Fredolin Lecari a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 ianuarie 2019, solicitând casarea parțială a hotărârii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2019, nu s-a dat curs cererii de apel înaintate de reprezentantul apelantului Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Fredolin Lecari împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 ianuarie 2019 - fiind comunicată necesitatea prezentării în termen cererilor de apel motivate.

Ulterior, la 11 aprilie 2019, reprezentantul apelantului Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Fredolin Lecari a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 ianuarie 2019, formulând aceleași solicitări, și anume casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 21 ianuarie 2019 în partea în care a fost admisă acțiunea, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri prin care pretențiile intimatului către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră să fie respinse integral.

Instanța de apel reține că reieșind din prevederile art. 231 din Codul administrativ, hotărârile judecătoriilor adoptate în contenciosul administrativ pot fi contestate cu apel. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Potrivit art.360 alin. (1) CPC, sânt în drept să declare apel: a) părțile și alți participanți la proces; b) reprezentantul în interesul apelantului, dacă este împuternicit în modul stabilit de lege; c) martorul, expertul, specialistul și interpretul, reprezentantul cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

Potrivit art.232 alin. (1) din Codul administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din materialele cauzei rezultă că hotărârea atacată a fost pronunțată la data de 21 ianuarie 2019 (f.d. 95), iar cererea de apel nemotivată a fost depusă de reprezentantul apelantului Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Fredolin Lecarii, la data de 23 ianuarie 2019 (f.d. 102), astfel instanța de apel constată că apelul a fost depus în termenul prevăzut de lege.

Argumentele părților:

În motivarea apelului reprezentantul apelantului Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Fredolin Lecari, a invocat că instanța de fond la emiterea hotărârii a interpretat eronat legea.

Indică reprezentantul apelantului că în partea anulării Ordinului de

sanționare și în partea restabilirii în funcție instanța nu a motivat în nici un mod Nota Ambasadei Statelor Unite ale Americii în Republica Moldova cu privire la incident.

Susține reprezentantul apelantului că contrar aspectelor prenotate, instanța a evitat combaterea alegațiilor expuse pe parcursul examinării cauzei de către Inspectorat, opinând că intimatul involuntar a pus un parfum în buzunar, nejustificat a admis cererea de chemare în judecată, reiterând întocmai argumentele și poziția ultimului, prin ce a admis o încălcare a art. 6 §1 Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Notează reprezentantul apelantei că instanța de fond a ales doar să parafrazeze susținerile intimatului, nu a prezentat suficiente motive de admitere a acțiunii în hotărâre, iar unele argumente sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Cu referire la legalitatea actului administrativ anulat de instanță din punct de vedere al respectării normelor de drept material indică reprezentatul apelantului în explicațiile depuse, în cadrul efectuării anchetei de serviciu, Ramiz Ansarov, a recunoscut faptul că, împreună cu Crivorot Alexei, în perioada aflării lor în or. Budapesta Ungaria în interes de serviciu, au vizitat un magazin unde au ales/probat parfumuri, și involuntar a pus un parfum în buzunar. A mai recunoscut că la casă a achitat doar cumpărăturile pe care le ținea în mână.

Cu titlu de consecință, s-a stabilit cu certitudine că inspector superior Ramiz Ansarov a plecat din magazin cu un parfum pe care nu l-a achitat sau returnat. Astfel, confirmându-se în întregime faptele care au fost expuse în notificarea Ambasadei Statelor Unite ale Americii din RM (incidentul de furt care a avut loc la data de 23.02.2018).

Subsecvent indică că pe cale de consecință, Ramiz Ansarov, prin acțiunile sale, a încălcat prevederile art. 12 alin. (1) lit. a), c) și o) ale Legii nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, prevederile art. 50 lit. i) și lit. p), art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, potrivit cărora funcționarul public cu statut special are obligația, să aibă un comportament integru în activitatea publică și în viața personală și să dea dovadă de demnitate în calitatea sa de funcționar public cu statut special. Funcționarului public cu statut special îi este interzis să abuzeze de calitatea sa oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte.

În susținerea cererii de apel face trimitere la prevederile pct. 7 subpct. subpct. 3), 14), 23), 30), din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 409 din 07 iunie 2017, funcționarul este obligat să respecte jurământul depus și normele deontologice, să manifeste un comportament integru în activitatea publică și în viața personală, să

dea dovadă de demnitate în calitatea sa de funcționar public cu statut special, subpct. să reprezinte și să promoveze, în limitele mandatului încredințat, relațiile bilaterale și multilaterale ale Republicii Moldova în general și ale Ministerului Afacerilor Interne în particular, la misiunea diplomatică/organizația/instituția internațională în cadrul căreia a fost detașat.

Punctul 13 subpct. subpct. 2), 7) al aceluiași act normativ, funcționarului îi este interzis să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte să manifeste un comportament necinstit, amoral și josnic sau alt comportament ce ar denigra imaginea și prestigiul instituției.

Mai indică reprezentantul apelantului că la fel, au fost încălcate și prevederile Codului de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629 din 08 august 2017. Pentru încălcarea prevederilor legislației în vigoare sus menționate și pentru gravitatea acestora, s-a propus de a aplica în privința reclamantului, sancțiunea disciplinară „concediere din funcția publică cu statut special”.

Cu referire la respectarea competenței și procedurii la emiterea actului administrativ indică reprezentantul apelantului asupra prevederilor art. 59 alin. (1) ale Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, sancțiunile disciplinare se aplică prin ordinul angajatorului sau al persoanei împuternicite de către acesta. Totodată, în conformitate cu art. 38 alin. (2) al Legii de referință, încetarea raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. f)-h), j)-l), t) și u) are loc prin concedierea funcționarului public cu statut special la inițiativa angajatorului sau a persoanei împuternicite de către acesta.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) al Legii nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, Șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră are atribuții privind angajarea și elibera din funcție, în limitele competenței, funcționarii publici cu statut special din cadrul Poliției de Frontieră, aplică măsuri de stimulare și sancționare disciplinară conform legislației în vigoare.

Notează reprezentantul apelantului că în Nomenclatorul privind competențele de angajare și acordare a gradelor speciale, precum și modalitatea delegării acestora din Anexa nr. 5 a Hotărârii Guvernului nr. 460 din 22 iunie 2017 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Șeful Departamentului Poliției de Frontieră (actualmente IGPF), angajează/numește și eliberează din funcție, aplică sancțiuni disciplinare funcționarilor publici cu statut special din cadrul Departamentului Poliției de Frontieră (...).

Susține reprezentantul apelantului că este indubitabil dreptul șefului IGPF de a aplica sancțiuni disciplinare și a elibera din funcție, funcționarii publici cu statut

special din cadrul IGPF în condițiile existenței temeiului pertinent și concludent în acest sens.

Notează că la aplicarea sancțiunii disciplinare au fost luate în considerare toate circumstanțele reale (împrejurările obiective în care s-au săvârșit acțiunile incorecte/ inacțiunile), cât și cele personale (împrejurările subiective, care au legătura cu salariatul).

Mai indică că pentru o singură abatere disciplinară gravă polițistului de frontieră îi poate fi aplicată chiar și sancțiunea disciplinară „eliberare din serviciu”. Enumerarea sancțiunilor în Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nu obligă angajatorul să le aplice pe fiecare salariaților, în ordinea enumerată, ci acesta urmează a aprecia care sancțiune poate să fie aplicată în funcție de criteriile legale.

Puntează reprezentantul apelantului că în Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor nu sunt reglementate cazurile aplicării sancțiunii de referință. Însă, acestea se regăsesc în Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, care potrivit art.4 alin. (2) se aplică în privința polițiștilor de frontieră în parte nereglementată prin legea specială, reieșind din raporturile de muncă între Ansarov Ramiz Magomed (funcționar public cu statut special) și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră (organul securității naționale).

Conchide reprezentantul apelantului că polițistul de frontieră poate fi eliberat din serviciu în urma aplicării sancțiuni disciplinare pentru săvârșirea unei abateri disciplinare care a avut consecințe grave, indiferent de existența anterioară a sancțiunilor disciplinare.

Reprezentantul apelantului indică că reieșind din faptul că acțiunile lui Ansarov Ramiz au avut consecințe grave - prejudicierea imaginii IGPF și a Republicii Moldova, consideră că abaterea disciplinară corect a fost calificată drept gravă. Or, atât autoritățile din Ungaria cât și Ambasada SUA în Republica Moldova, aflând despre fapta celor doi polițiști de frontieră, au blamat acțiunile acestora, precum și au desconsiderat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră ca entitate publică.

Corelativ, în măsura în care nu există texte normative care ar fi fost înfrânte prin ordinul de sancționare, nu se poate susține că ordinul în cauză este ilegal. Or, în situația în care actul administrativ contestat este legal în fond, este emis de organul competent și cu respectarea procedurii (după efectuarea anchetei de serviciu și acordarea posibilității persoanei în a cărei privință s-a dispus efectuarea anchetei de serviciu a posibilității depunerii explicațiilor și justificării încălcărilor imputate), instanța de fond ilegal a anulat pct. 2 al Ordinului IGPF nr. 298/ps din 21 martie 2018.

Subsecvent, menționează că, rolul instanței consacrat legal este să verifice

legalitatea actului administrativ și nu să examineze oportunitatea acestuia. Per a contrario, instanța judecătorească și-ar depăși competențele legale arogându-și atribuții ale altor organe, or, în caz contrar instanța judecătorească ar admite o imixtiune în raportul angajator-salariat, ceea ce la rândul său, este de natură să afecteze negativ exercitarea atribuțiilor legale ale Poliției de Frontieră și anume: implementarea politicii satului în domeniul managementului integrat al frontierei de stat, al combaterii migrației ilegale și a criminalității transfrontaliere etc.

Cu referire la probarea vinovăției lui Ansarov Ramiz notează că în scopul examinării juste a pricinii de referință, atrage atenția instanței asupra faptului că nu pot fi reținute argumentele intimatului că involuntar a pus parfumul în buzunar și ulterior a avut de gând să-l restituie. Or, din momentul neachitării bunului și până în momentul sesizării Inspectoratului General de către Ambasadă (19 zile), produsul de parfumerie nu a fost restituit la magazin, deși reclamantul a avut posibilitatea să o facă a doua zi prin intermediul angajaților ILEA, sau expedind bunul prin poștă anexând și o explicație la acesta. Mai mult, în cadrul dezbatelor judiciare intimatul nu a probat nici într-un fel că a încercat să restituie produsul de parfumerie sau banii.

La fel consideră că la examinarea cauzei deduse judecății nu poate fi imputată prezumția nevinovăției prevăzută de art. 21 din Constituția Republicii Moldova. Or, vinovăția intimatului nu necesită a fi probată, întrucât în conformitate cu art. 123 alin. (6) al Codului de procedură civilă, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat, mai mult decât atât Ansarov Ramiz în explicațiile depuse a recunoscut că a pus în buzunar un parfum pe care nu l-a achitat la casă.

La caz sunt relevante și prevederile pct. 43 din Hotărârea de Guvern nr. 409 din 07 iunie 2017 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, potrivit căroră, aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă.

Punctul 13 subpct. 2) din Hotărârea menționată, coroborat cu art. 52 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, statuează că funcționarului îi este interzis, să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte.

Conform pct. 39 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, se consideră abatere disciplinară fapta (acțiune sau inacțiune) a funcționarului săvârșită cu vinovăție prin care au fost încălcate prevederile prezentului Statut disciplinar, ale actelor normative în vigoare, restrângerile, interdicțiile și incompatibilitățile statuate de legislația în vigoare, ordinele și dispozițiile superiorilor, regulamentul intern sub a căror incidență se

înscris specificul funcției, precum și cerințele fișei postului deținut.

Notează reprezentantul apelantului că abatere disciplinară potrivit pct. 13 subpct. 7) al aceleiași Hotărâri de Guvern este și manifestarea unui comportament necinstit, amoral și josnic sau alt comportament ce ar denigra imaginea și prestigiul instituției.

Intimatul a fost sancționat disciplinar pentru abaterea disciplinară, or neachitarea produselor din magazin de către un polițist de frontieră și tănuirea acestui fapt constituie abatere disciplinară pentru care a fost sancționat.

În raport cu fapta comisă de către Ansarov Ramiz. IGPF riscă ca polițiștii de frontieră să nu mai fie invitați la cursuri de acest gen finanțate de către Ambasada SUA.

Mai mult, susține că în notificarea adresată IGPF, Ambasada SUA în Republica Moldova a solicitat investigarea disciplinară a cazului referit.

În aceeași succesiune mai indică și asupra Deciziei Curții Constituționale la sesizarea nr. 60g/2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 55 alin.(2) și alin.(8) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și pct.59 subpct. 2) și 5) și pct.65 din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 9 iulie 2013, în care curtea a menționat că,, Curtea Europeană și-a expus poziția asupra domeniului de aplicare a articolului 4 din Protocolul 7 la Convenția Europeană. Astfel, dispozițiile art. 4 din Protocolul 7 nu se aplică în situația concursului ideal de infracțiuni, adică atunci când una și aceeași faptă constituie două infracțiuni distincte (cauza Oliveira vs. Elveția, hotărârea din 30 iulie 1998, §27; cauza Goktan vs. Franța, hotărârea din 2 iulie 2002, §50), după cum textul nu împiedică faptul ca aceeași persoană să facă obiectul, pentru același act, atât al urmăririi penale, cât și al unei alte acțiuni cu caracter diferit, spre exemplu, al unei proceduri disciplinare. Această opinie a fost reținută și în Raportul explicativ la Protocolul nr.7”.

Consideră relevant speței date pct. 81 al Deciziei vizate supra, în care curtea a explicat că „Cumulul răspunderii disciplinare cu răspunderea penală este posibil numai dacă fapta săvârșită cu vinovăție de către salariat constituie atât abatere disciplinară, cât și infracțiune. Totodată, această formă de cumul este posibilă fără a se încălca prin aceasta principiul non bis in idem, dat fiind faptul că fiecare dintre normele juridice avute în vedere ocrotesc relații sociale diferite, iar principiul interzice numai aplicarea pentru aceeași faptă ilicită a două sau mai multe sancțiuni de aceeași natură. ”

Consideră reprezentantul apelantului că nu poate fi invocat faptul că odată ce intimatul nu a fost sancționat penal pentru furt, nu poate fi sancționat disciplinar.

În partea revendicărilor de natură pecuniară, remarcă că, în condițiile în care nu recunoaște pretențiile de bază, susține că și pretențiile subsecvente cu privire la

repararea prejudiciului material, moral și cheltuielilor de judecată urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Reprezentantul apelantului Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Svetlana Cucu- în ședința de judecată a susținut cererea de apel declarată solicitând admiterea integrală a acesteia în sensul formulat.

Reprezentantul intimatului Ansarov Ramiz Magomed, avocatul Tatiana Tampei fiind înștiințată legal, în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivele imposibilității de a se prezenta, considerent din care instanța de apel consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acesteia.

Deopotrivă Colegiul reține că prin intermediul cancelariei la data de 04 iunie 2019 aceasta a depus referință, în contextul cărei indică că în explicațiile depuse, în cadrul efectuării anchetei de serviciu, Ramiz Ansarov, a recunoscut faptul că, împreună cu Crivorot Alexei, în perioada aflării lor în or. Budapesta Ungaria în interes de serviciu, au vizitat un magazin unde au ales/probat parfumuri, și involuntar a pus un parfum în buzunar. A mai recunoscut că la casă a achitat doar cumpărăturile pe care le ținea în mână. Cu titlu de consecință, s-a stabilit cu certitudine că inspector superior Ramiz Ansarov a plecat din magazin cu un parfum pe care nu l-a achitat sau returnat. Astfel confirmându-se în întregime faptele care au fost expuse în notificarea Ambasadei Statelor Unite ale Americii din RM (incidentul de furt care a avut loc la data de 23.02.2018).

Indică avocata că apelantul face o confundare dintre un incident și o infracțiune de furt. Pentru a fi acuzată o persoană în comiterea unei infracțiuni de furt urmează să se pronunțe o instanță de judecată asupra vinovăției acsetuia, apoi urmează consecintetele. Ansarov Ramiz nu a recunoscut niciodată vina în comiterea vre-unui furt.

Mai indică că este invocat faptul că abaterea comisă de Ansarov Ramiz este una gravă: Astfel conform art. 64 alin. (1) lit. b) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, funcționarul public poate fi destituit din funcția deținută ca urmare a sancționării disciplinare, pentru săvârșirea unei abateri disciplinare care a avut consecințe grave. Iar, potrivit art. 57 lit. g) din același act precitat, acțiunile care aduc atingere prestigiului autorității publice în care activează, constituie abateri disciplinare.

Despre aprecierea apelantului a acestei abateri, precum că este una gravă, este foarte subiectivă, deoarece nu este menționat după care criterii, indicatori sau parametri a fost făcută aprecierea unilaterală că abaterea este una gravă.

Consideră că această apreciere a apelantului este una exagerată în raport cu acțiunile involuntare a lui Ansarov Ramiz. Nu sunt careva probe că a fost adusă atingere prestigiului autorității publice, iarăși invocă faptul că este doar o părere a abstractă a apelnatului care a abordat unilateral Nota parvenită de la Ambasada SUA, care nu este sigur că a parvenit de la această ambasadă.

La fel apelantul invocă în cererea de apel, motive care nici nu au fost menționate în ancheta de serviciu, nici în ordinul de concediere Or, atât autoritățile din Ungaria cât și Ambasada SUA în Republica Moldova, aflând despre fapta celor doi polițiști de frontieră, au blamat acțiunile acestora, precum și au desconsiderat Inspectoratul General al Poliției de Frontieră ca entitate publică. Este părerea reprezentantului apelantului care nicidecum nu corespunde cu situația și nici cu materialele dosarului.

Mai invocă apelantul că instanța de judecată prin faptul că a emis o hotărâre de judecată prin care a admis cererea de chemare în judecată a făcut o imixtiune în raportul angajator-salariat, ceea ce la rândul său, este de natură să afecteze negativ exercitarea atribuțiilor legale ale Poliției de Frontieră și anume: implementarea politicii satului în domeniul managementului integrat al frontierei de stat, al combaterii migrației ilegale și a criminalității transfrontaliere etc., în timp ce este indicat în Ordinul de concediere că în caz de dezacord poate fi atacat în instanța de judecată conform Legii contenciosului administrativ (Codul administrativ). Este inadmisibil o astfel de argumentare într-un stat de drept, unde rolul instanțelor sde judecată este de a judecată litigiile apărute între salariat și angajator.

Consideră că cererea de apel este nemotivată, iar hotărârea instanței de fond una corectă.

La fel, instanța de fond a refuzat în anexarea informației cu privire la vechimea în muncă a reclamantului și informația cu privire la meritele oferite de către angajator pentru: atitudine conștiincioasă față de obligațiunile de serviciu, pentru menținerea ordinii publice, pentru măiestrie profesională de care a dat dovadă timp de 8 ani și 7 luni cât Ramiz Ansarov a activat în organele afacerii interne fără careva abateri disciplinare.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind participanții prezenți la proces, studiind materialele dosarului și înscrisurile administrate, verificând argumentele expuse în cererea de apel, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău concluzionează că apelul declarat de reprezentantul apelantului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Fredolin Lecari este întemeiat, motiv din care urmează a fi admis cu casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 ianuarie 2019 în partea admiterii acțiunii, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a cerințelor ca fiind neîntemeiate, din următoarele considerente.

Aprecierea instanței de apel a argumentelor părților și cadrului legal aplicabil speței:

Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Chișinău menționează

că litigiul a fost examinat de instanța de fond în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000 și a Codului de procedură civilă.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost aprobat Codul administrativ al Republicii Moldova, care conform art. 257 alin. (1) a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019 și respectiv a fost abrogată Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Potrivit art. 258 alin. (1) Cod administrativ, procedurile administrative și procedurile prealabile inițiate până la data intrării în vigoare a prezentului cod, care nu au fost finalizate până la 01 aprilie 2019, se vor finaliza conform prevederilor legale valabile până la data intrării în vigoare a prezentului cod.

Această dispoziție este valabilă și pentru procedurile prealabile inițiate după data intrării în vigoare a prezentului cod referitoare la o procedură administrativă inițiată până la data intrării în vigoare a acestuia.

Astfel, legiuitorul, prin prisma reglementărilor dispozițiilor finale și tranzitorii ale Codului administrativ a optat pentru soluționarea conflictului de legi în timp la principiul de aplicare a legii vechi sub condiția că procedurile administrative și cererile prealabile au fost inițiate până la 01 aprilie 2019.

Conform art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod.

Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești. Legiuitorul a optat și în cazul respectiv pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări.

Astfel, procedurile de contencios administrativ, inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod, se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a Codului administrativ, conform prevederilor acestuia.

Prin urmare, Completul judiciar va supune dezbaterii judiciare în ordine de apel prezenta cauză în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, adică conform reglementărilor Codului Administrativ în vigoare.

Conform prevederilor art. 195 al Codului administrativ procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 240 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii casează parțial hotărârea primei instanțe și emite o altă decizie în partea casată.

Potrivit dispozițiilor art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă, hotărârea primei instanțe se casează sau se modifică de instanța de apel dacă: a) circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin; b) circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente; c) concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sânt în contradicție cu circumstanțele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Potrivit dispozițiilor art. 130 alin.(1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În temeiul art.240 alin.(1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii. Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei și care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet, fiind elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei.

Concluziile privind circumstanțele de fapt ale cauzei se motivează în hotărâre prin probele enumerate în art. 117 Cod de procedură civilă, iar în conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Respectiv, conform practicii CEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța inferioară. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Colegiul reține următoarea situație de fapt:

Prin Ordinul cu privire la transfer nr. 48/ps din 16.01.2018 Ansarov Ramiz a fost angajat în cadrul Direcției Investigații speciale a Inspectoratului General al poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne în calitate de ofițer principal de investigații al secției 1 (f.d. 18).

La data de 14.03.2018, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a inițiat ancheta de serviciu pe faptul discreditării titlului de polițist de frontieră, denigrarea imaginii Poliției de Frontieră și a Republicii Moldova de către angajații Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, inspector superior Ramiz Ansarov și comisar principal Crivorot Alexei.

În cadrul anchetei de serviciu Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a stabilit următoarele circumstanțe de fapt. Prin Dispoziția Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 18/2836 la 29.12.2017, „Cu privire la participarea reprezentanților MAI la cea de-a 109-a sesiune de instruire privind „Dezvoltarea Liderismului în Organele de Drept”, angajații Poliției de Frontieră: comisar principal Conțescu Vasile, comisar principal Crivorot Alexei și inspector superior Ansarov Ramiz, au fost delegați în interes de serviciu de către IGPF în componența delegației MAI pentru participare la Sesiunea de instruire menționată, organizată de către Academia Internațională a Organelor de Drept (ILEA), în perioada 07 ianuarie - 24 februarie 2018, or. Budapesta Ungaria.

Ulterior, Ambasada Statelor Unite ale Americii în Republica Moldova, instituție ce a finanțat respectiva instruire suportând cheltuielile de participare (transport, hrană, cazare), a înaintat o notă în adresa Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, în privința incidentului petrecut în or. Budapesta Ungaria cu implicarea angajaților Poliției de Frontieră: inspector superior Ramiz Ansarov și comisar principal Crivorot Alexei.

Astfel, în Notă se menționează, că la data de 07 martie 2018, Ambasada SUA de la Chișinău a fost contactată de către personalul/angajații Academiei Internaționale de Aplicare a Legii (ILEA) din Budapesta din cauza unui incident în care au fost implicați doi ofițeri moldoveni din cadrul Poliției de Frontieră care recent au participat la cursul de leadership ILEA din ianuarie până în februarie 2018 la Budapesta. La 06 martie 2018, un lucrător al ILEA era la un magazin de peste drum al campusului/căminului ILEA din Budapesta.

În acest timp, unul din angajații magazinului menționa că, deține o înregistrare video cu un incident de furt în care au participat doi bărbați care purtau cămeși cu logo-ul ILEA. Incidentul de furt a avut loc la data de 23 februarie 2018, la aproximativ 16:00 și a fost înregistrat video. Angajații ILEA (doi ofițeri de poliție ungari) au examinat înregistrarea video și au observat cum doi bărbați se plimbă (fac cercuri) în secțiunea de parfumuri. Unul din bărbați sustrage două sticle de parfum și apoi pare să le pună în unul din buzunare, în timp ce cel de-al

doilea blochează parțial vederea camerei. În nici un moment primul om nu a pus sticla înapoi pe raft, dar la casa de la ieșirea magazinului a plătit doar pentru una. Coordonatorul de clasă al ILEA a recunoscut pe ambii bărbați ca fiind studenți moldoveni și a obținut pozele lor. Persoanele au fost identificate ca fiind Alexei Crivorot și Ramiz Ansarov. Reprezentanții ILEA au pus la dispoziție Ambasadei SUA fotografiile cu Alexei Crivorot și Ramiz Ansarov. Pentru încălcarea prevederilor legislației în vigoare și pentru gravitatea acestora, s-a propus de a aplica în privința reclamantului Ansarov Ramiz sancțiunea disciplinară „concediere din funcția publică cu statut special” (f.d. 24-34).

În explicațiile depuse în cadrul efectuării anchetei de serviciu, Ramiz Ansarov a relatat faptul că, împreună cu Crivorot Alexei, pe perioada aflării lor în or. Budapesta Ungaria în interes de serviciu, pentru a participa la cea de-a 109-a sesiune de instruire privind Dezvoltarea Liderismului în Organele de Drept, au vizitat un magazin, unde prețurile la bunurile comercializate erau mici. A ales/probat parfumuri, și din cauza că, nu a luat cu el coșul pentru cumpărături, involuntar a pus un parfum în buzunar. A mai recunoscut că, la casă a achitat doar cumpărăturile pe care le ținea în mână. În așa mod, ultimul a plecat din magazin cu un parfum pe care nu l-a achitat sau returnat (f.d.42-43).

La data de 21.03.2018 a fost emis Ordinul nr. 298/ps prin care a fost dispus de a aplica sancțiune disciplinară „concediere din funcția publică cu statut special”, comisarului principal Crivorot Alexei Valerii, specialist principal al „Direcției control al trecerii frontierei a Direcției generale control al frontierei a ”Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, pentru prejudicierea imaginii țării și a inspectoratului General al Poliției de Frontieră, comportament nedemn în raport cu considerația și încrederea impuse de profesia de polițist de frontieră. A fost aplicată sancțiunea disciplinară „concediere din funcția publică cu statut special”, inspectorului superior Ansarov Ramiz Magomed, ofițer principal de investigații al secției 1 a Direcției investigații speciale a Inspectoratului General al poliției de Frontieră, pentru prejudicierea imaginii țării și a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, comportament nedemn în raport cu considerația și încrederea impuse de profesia de polițist de frontieră. Controlul executării prezentului ordin se atribuie Direcției management personal a Direcției generale resurse umane a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră. Ordinul a fost dispus de a fi adus la cunoștința întregului personal al Poliției de Frontieră, iar persoanelor interesate contrasemnătură. Ordinul poate fi contestat în ordine de contencios administrativ în termen de 30 de zile (f.d. 19-20).

Colegiul distinge precum că la originea emiterii de către Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a ordinului nr. 298 p/s din 21.03.2018 ”Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarilor publici cu statut special”, în partea ce se referă la reclamant, au stat Concluziile privind rezultatele anchetei de serviciu, prin

care s-a stabilit precum că Ansarov Ramiz, contrar obligațiunilor sale de serviciu impuse prin prisma statutului său de funcționar public cu statut special, ar fi prejudiciat imaginea țării și a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, prin comportamentul nedemn (furt din magazin), în raport cu considerația și încrederea impuse de profesia de polițist de frontieră, fapte prin care ultimul ar fi încălcat prevederile Legi cu privire la Poliția de Frontieră, Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI și Codului de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI.

În temeiul Ordinului nr. 300 p/s din 21.03.2018, a fost încetat raportul de serviciu al inspectorului superior Ansarov Ramiz, ofițer principal de investigații al secției 1 a Direcției investigații speciale a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, de pe 21.03.2018 (f.d. 22).

Potrivit art. 81 Codul muncii al RM contractul individual de muncă poate înceta: a) în circumstanțe ce nu depind de voința părților (art.82, 305 și 310); a¹) prin acordul scris al părților (art. 82¹); b) la inițiativa uneia dintre părți (art.85 și 86). (2) În toate cazurile menționate la alin.(1), ziua încetării contractului individual de muncă se consideră ultima zi de muncă. (3) Contractul individual de muncă încetează în temeiul ordinului (dispoziției, deciziei, hotărârii) angajatorului, care se aduce la cunoștința salariatului, sub semnătură, cel târziu la data eliberării din serviciu, cu excepția cazului în care salariatul nu lucrează pînă în ziua eliberării din serviciu (absență nemotivată de la serviciu, privațiune de libertate etc.). Ordinul (dispoziția, decizia, hotărîrea) angajatorului cu privire la încetarea contractului individual de muncă trebuie să conțină referire la articolul, alineatul, punctul și litera corespunzătoare din lege.

Așa dar, potrivit art. 12 alin. (1) lit. a), c) și o) din Legea nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră Polițistul de frontieră are următoarele obligații: a) să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, drepturile și libertățile fundamentale ale omului; c) să respecte jurământul depus și normele deontologice; o) să se manifeste cu demnitate în raport cu considerația și încrederea impuse de profesia de polițist de frontieră.

Potrivit art. 50 lit. i) și p) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne funcționarul public cu statut special are următoarele obligații i) să aibă un comportament integru în activitatea publică și în viața personală; p) să dea dovadă de demnitate în calitatea sa de funcționar public cu statut special.

În corespundere cu prevederile art. 58. alin. (1) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în funcție de gravitatea faptelor comise și gradul de vinovăție, funcționarului public cu statut special i se pot aplica următoarele sancțiuni disciplinare: a) avertisment; b) mustrare; c) mustrare aspră; d)

retrogradare cu un grad special; e) retrogradare în funcție; f) concediere din funcția publică cu statut special. Respectiv în speța dedusă judecății. în privința reclamantului au fost aplicate prevederile art. 58 din Legea menționată supra și anume concedierea din funcția publică cu statut special.

Reieșind din normele citate rezultă cert că funcționarul public cu statut special are obligația, să aibă un comportament integru în activitatea publică și în viața personală și să dea dovadă de demnitate în calitatea sa de funcționar public cu statut special. Funcționarului public cu statut special îi este interzis să abuzeze de calitatea sa oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte.

Prevederile pct. 7 subpct. subpct. 3), 14), 23), 30), din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 409 din 07 iunie 2017, funcționarul este obligat să respecte jurământul depus și normele deontologice, să manifeste un comportament integru în activitatea publică și în viața personală, să dea dovadă de demnitate în calitatea sa de funcționar public cu statut special, subpct. să reprezinte și să promoveze, în limitele mandatului încredințat, relațiile bilaterale și multilaterale ale Republicii Moldova în general și ale Ministerului Afacerilor Interne în particular, la misiunea diplomatică/organizația/instituția internațională în cadrul căreia a fost detașat.

Punctul 13 subpct. subpct. 2), 7) al aceluiași act normativ, funcționarului îi este interzis să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte să manifeste un comportament necinstit, amoral și josnic sau alt comportament ce ar denigra imaginea și prestigiul instituției.

Potrivit art. 4) a Codului de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629 din 08.08.2017, Conduita profesională a funcționarului public cu statut special se bazează pe următoarele principii: profesionalismul - îndeplinirea atribuțiilor de serviciu cu responsabilitate, competență, eficiență, promptitudine și corectitudine; integritatea profesională - capacitatea funcționarului public cu statut special de a-și exercita obligațiile și atribuțiile legale și profesionale în mod onest, ireproșabil, dând dovadă de o înaltă ținută morală și corectitudine, precum și abilitatea de a-și realiza activitatea în mod imparțial și independent, fără a comite vreun abuz, respectând interesul public, supremația Constituției Republicii Moldova și a legii; loialitatea - obligația de a servi cu bună-credință instituția în care activează, precum și interesele legitime ale cetățenilor, de a se abține de la orice act sau faptă care poate prejudicia imaginea, prestigiul sau interesele legale ale instituției; integritatea morală - adoptarea unui comportament conform normelor etice acceptate și respectate în societate.

Conform art. 5 normei sus menționate funcționarul public cu statut special

ocrotește și promovează onoarea și demnitatea - calități ce se manifestă prin reputația, autoritatea personală și devotamentul față de datoria civică și de serviciu.

În circumstanțele descrise Colegiul notează că tăinuirea incidentului de furt de către Ansarov Ramiz Magomed prezumă o atitudine totalmente contrară valorilor morale și profesionale, principiilor și normelor de conduită, or, un funcționar de nivelul celui al intimatului, ba mai mult ca atât delegat pentru efectuarea unui stagiu în Ungaria, fiind desemnat ca fiind reprezentant al Republicii Moldova, nu poate admite manifestarea unui comportament necuviincios.

Subsecvent Colegiul va aprecia critic concluzia instanței de fond care deși constată corect temeiul aplicării sancțiunii lui Ansarov Ramiz Magomed, eronat interpretează că fapta de furt urma a fi probată de către angajator.

Colegiul notează că nemijlocit intimatul Ansarov Ramiz Magomed atât în acțiunea depusă cât și în referința înaintată în instanța de apel nu neagă faptul că fiind în deplinătatea capacităților de exercițiu, a luat un parfum și l-a pus în buzunar, tot el declarând că și-a dat seama de fapta comisă când s-a întors la hotel, dar nu a restituit parfumul sustras nici la reîntoarcerea în Republica Moldova.

În acest sens se apreciază critic alegația acestuia precum că i-ar fi fost încălcată prezumția de nevinovăție în contextul art. 21 din Constituție, în contextul în care nu poate fi imputată prezumția nevinovăției prevăzută de art. 21 din Constituția Republicii Moldova. Din considerentul că vinovăția intimatului nu necesită a fi probată, întrucât în conformitate cu art. 123 alin. (6) al Codului de procedură civilă, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat, mai mult decât atât Ansarov Ramiz în explicațiile depuse a recunoscut că a pus în buzunar un parfum pe care nu l-a achitat la casă.

Colegiul apreciază critic atitudinea intimatului Ansarov Ramiz Magomed care în virtutea funcției care o deținea, cunoscând principiile activității și sarcinilor polițistului, deopotrivă cunoscând impactul faptei sale asupra societății și admitând consecințele acțiunilor sale, dezincriminează fapta sa.

Ține de notat că statutul special al polițistului în societate este reiterat în hotărârea CEDO Junta Rectora Del Ertzainen Nazional Elkartasuna (ER.N.E.) c. Spaniei cererea nr. [45892/09](#) din 21.04.2015 în care Curtea notează asupra conduitei corespunzătoare a polițistului atât în cadrul orelor de muncă cât și în afara acestora.

Urmare a celor expuse Colegiul apreciază ca eronată concluzia instanței de fond asupra anulării punctul 2 al Ordinului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră nr. 298/ps din 21.03.2018 "Cu privire la sancționarea disciplinară a funcționarilor publici cu statut special", sub alt aspect fiind apreciată justă decizia apelantei Inspectoratului General al Poliției de Frontieră privind aplicarea sancțiunii concediere din funcția publică cu statut special prevăzute de art. 58 lit. (f) al Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din

cadrul Ministerului Afacerilor Interne specialistul principal al Direcției control al trecerii frontierei a Direcției generale control al frontierei a IGPF al MAI, pentru denigrarea imaginii Poliției de Frontieră și a Republicii Moldova, comportament nedemn în raport cu considerația și încrederea impuse de profesia de polițist de frontieră și discreditare titlului de polițist de frontieră, fiind luate în considerație toate circumstanțele reale împrejurările obiective în care s-a săvârșit fapta cât și cele personale și împrejurările subiective.

Or, în conformitate cu art. 38. alin. 1. lit. j al Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne Raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze pentru încălcări repetate ale disciplinei de serviciu pe parcursul unui an sau pentru comiterea unei încălcări grave.

Într-o altă ordine de expuneri Colegiul va aprecia justă concluzia instanței de fond de a respinge cerința intimatului Ansarov Ramiz Magomed privind anularea pct. 4 al ordinului din 21.03.2018, potrivit căruia s-a dispus ca ordinul să fie adus la cunoștința întregului personal al Poliției de Frontieră, iar persoanelor interesate contra semnătură, or, actul în această parte, nu are careva efecte juridice și nu poate constitui obiectul adresării în instanța de contencios administrativ.

Mai mult, prin dispunerea aducerii la cunoștință a ordinului nu este vătămat nici un drept al intimatului, această procedură reprezentând finalitatea oricărui act cu caracter individual.

Colegiul va aprecia critic alegațiile intimatului Ansarov Ramiz Magomed precum că fapta de furt nu este constată prin decizie definitivă prin care s-ar constata vinovăția sa precum și consideră că nu poate fi apreciată nota Ambasadei Statelor Unite ale Americii ca fiind un act veridic care ar constata fapta imputată lui or, potrivit pct. 43 din Hotărârea de Guvern nr. 409 din 07.06.2017 cu privire la aprobarea Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă, iar nota înfirmativă corespunde criteriilor unui act oficial, alegație ce se apreciază ca o metodă de apărare a intimatului Ansarov Ramiz.

În susținerea concluziei Colegiul ține să noteze supra Deciziei Curții Constituționale la sesizarea nr. 60g/2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 55 alin.(2) și alin.(8) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și pct.59 subpct. 2) și 5) și pct.65 din Statutul disciplinar al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 502 din 9 iulie 2013, în care Curtea a menționat că,, Curtea Europeană și-a expus poziția asupra domeniului de aplicare a articolului 4 din Protocolul 7 la Convenția Europeană. Astfel, dispozițiile art. 4 din Protocolul 7 nu se aplică în situația concursului ideal de infracțiuni, adică atunci când una și aceeași faptă constituie

două infracțiuni distincte (cauza Oliveira vs. Elveția, hotărârea din 30 iulie 1998, §27; cauza Goktan vs. Franța, hotărârea din 2 iulie 2002, §50), după cum textul nu împiedică faptul ca aceeași persoană să facă obiectul, pentru același act, atât al urmăririi penale, cât și al unei alte acțiuni cu caracter diferit, spre exemplu, al unei proceduri disciplinare. Această opinie a fost reținută și în Raportul explicativ la Protocolul nr.7”.

Reieșind din pct. 81 al Deciziei vizate supra, în care curtea a explicat că „Cumul răspunderii disciplinare cu răspunderea penală este posibil numai dacă fapta săvârșită cu vinovăție de către salariat constituie atât abatere disciplinară, cât și infracțiune. Totodată, această formă de cumul este posibilă fără a se încălca prin aceasta principiul non bis in idem, dat fiind faptul că fiecare dintre normele juridice avute în vedere ocrotesc relații sociale diferite, iar principiul interzice numai aplicarea pentru aceeași faptă ilicită a două sau mai multe sancțiuni de aceeași natură. ”

Cu referire la alegația intimatului precum că a fost concediat cu încălcarea procedurii, deoarece a fost angajat prin Dispoziția Ministrului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și a fost concediat în baza Ordinului Șefului IGPF al MAI care nu este angajatorul său, Colegiul notează că în conformitate cu prevederile art. 59 alin. (1) ale Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, sancțiunile disciplinare se aplică prin ordinul angajatorului sau al persoanei împuternicite de către acesta.

Subsecvent, reieșind din prevederile art. 38 alin. (2) al Legii de referință, încetarea raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. f)—h), j)—l), t) și u) are loc prin concedierea funcționarului public cu statut special la inițiativa angajatorului sau a persoanei împuternicite de către acesta.

Potrivit art. 51 alin. (1) al Legii nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, Șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră are atribuții privind angajarea și elibera din funcție, în limitele competenței, funcționarii publici cu statut special din cadrul Poliției de Frontieră, aplică măsuri de stimulare și sancționare disciplinară conform legislației în vigoare.

În Nomenclatorul privind competențele de angajare și acordare a gradelor speciale, precum și modalitatea delegării acestora din Anexa nr. 5 a Hotărârii Guvernului nr. 460 din 22 iunie 2017 pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Șeful Departamentului Poliției de Frontieră (actualmente IGPF), angajează/ numește și eliberează din funcție, aplică sancțiuni disciplinare funcționarilor publici cu statut special din cadrul Departamentului Poliției de Frontieră (...).

Reieșind din normele legale citate Colegiul constată dreptul șefului IGPF de a

aplica sancțiuni disciplinare și a elibera din funcție, funcționarii publici cu statut special din cadrul IGPF în condițiile existenței temeiului pertinent și concludent în acest sens.

Astfel, reieșind din normele citate Colegiul cert stabilește legalitatea concedierii din funcție a intimatului Ansarov Ramiz Magomed, temei pentru care cerința ce vizează încasarea salariului pe perioada absenței forțate de la serviciu începând cu perioada 21.03.2018 până la emiterea hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral urmare a concedierii ilegale urmează a fi respinse și cerințele subsecvente de restabilire în funcție, achitare a salariului mediu pe perioada absenței forțate, repararea a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Distinct de cele relatate, Colegiul constată că prima instanță a constatat pe deplin circumstanțele cauzei, însă a dat o apreciere eronată materialului probator, precum și a interpretat eronat normele materiale și procedurale, motiv pentru care se impune casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 ianuarie 2019, în partea admiterii cerințelor înaintate de Ansarov Ramiz Magomed, cu emiterea unei noi decizii în această parte de respingere a cerințelor din cererea de chemare în judecată înaintată de Ansarov Ramiz Magomed împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea actului administrativ, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasare a cheltuielilor de judecată, în rest cu menținerea hotărârii.

În conformitate cu prevederile art.240 alin.(1) lit. b) al Codului Administrativ, Colegiul Civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

d e c i d e:

Se casează parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 ianuarie 2019 în partea admiterii cerințelor înaintate de Ansarov Ramiz Magomed.

Se emite o nouă decizie în această parte de respingere a cerințelor din cererea de chemare în judecată înaintată de Ansarov Ramiz Magomed împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră cu privire la anularea actului administrativ, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral. În rest hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 21 ianuarie 2019 se menține.

Decizia este executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele ședinței, judecătorul

Vladislav Clima

Judecător

Ecaterina Palanciuc

Judecător

Ala Malîi